

RESSÒ DE LA PARAULA

Nova fraternitat (I)

Un dels primers i principals efectes de la Resurrecció de Crist en el món, fou la creació d'una nova fraternitat. Formava part del món nou, de la nova humanitat, que naixia, després d'haver mort en Jesucrist l'home vell, i amb Ell haver tornat a la nova vida.

Continuem sentint-nos compromesos amb l'objectiu de treballar per la comunió fraterna dins i fora de l'Església. Compartim la preocupació de molta gent que desitjaria una humanitat més fraterna. En el nostre cas, aquesta preocupació no sols seria conseqüència d'una il·lusió o d'una ideologia, sinó que tindria tota la càrrega de la fidelitat a Jesucrist ressuscitat.

A quina fraternitat es referia Jesús quan ens manava «*estimeu-vos els uns als altres*»?

No estic segur del resultat, avui, d'una possible enquesta en la qual es preguntés a la gent: «creu vostè que tots som o hem de ser germans?». La veritat és que, fora dels àmbits creients, no se sent parlar molt avui de la fraternitat universal. Això sí, hi ha un sentiment, molt estès, que tots

som iguals, en el sentit que tots tenim els mateixos drets. Una idea que es proclama sobretot quan es tracta de defensar els drets propis.

No sempre ha estat tan evident aquest principi. Quan en el segle XVI l'Església a Espanya va afrontar el problema del tracte que s'havia de donar als indígenes que habitaven a Amèrica recentment descoberta, es va plantejar la gran qüestió de si aquests indígenes eren éssers humans com nosaltres, si es podien considerar germans amb una dignitat igual que la nostra. Els teòlegs de

l'Escola de Salamanca van afirmar que sí, elaborant l'anomenat «*Derecho de gentes*». La raó fonamental era que ells tenien la mateixa naturalesa que nosaltres.

En el segle XVIII la Il·lustració i la Revolució Francesa van aixecar la bandera de «la llibertat, la igualtat i la fraternitat» per a tothom: la raó universal havia de regir el món. Posteriorment el marxisme oferí una fraternitat universal com a utopia que calia realitzar mitjançant la lluita de classes, la col·lectivització de béns i el pensament únic. La consciència

d'igualtat ha restat integrada a la cultura occidental i ha constituït un dels factors essencials de la Declaració Universal dels Drets humans.

La fraternitat que neix del Ressuscitat és realment nova. Encara que alguns, subratllant els elements comuns, vulguin identificar-la simplement amb els programes polítics o els projectes solidaris, és quelcom ben diferent.

La nova fraternitat té una llarga història al darrere, tan llarga com la història de la humanitat.

L'home i la dona varen ser creats en fraternitat, admirant-se mútuament i gaudint de la seva presència. Déu es passejava pel jardí, a la fresca, com un amic. Aquesta harmonia, però, va ser trencada pel pecat: una de les seves primeres conseqüències va ser un crim fratricida.

Des d'aleshores Déu no ha deixat de somniar i maldar, perquè en el món es recuperés la fraternitat. Val la pena resseguir els seus treballs, encara que molt breument, per tal de conèixer els seus camins, donar-li gràcies i lloar-lo per l'immens regal dels germans.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Ll.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Tan pobres com som

«Cada matí, abans de sortir de la residència, em preparo un bon entrepà que em menjo a mig matí a la universitat, entre classe i classe. Fa uns mesos, però, que un dia a la setmana en preparo dos, l'habitual i un de petit que anomeno *de subsistència*. El normal, amb un cafè amb llet, el dono a una persona que dorm a una sala de caixers automàtics propera i el *de subsistència*, aquell dia, és per a mi. Després d'unes quantes setmanes, he establert una bona relació amb aquesta persona a qui porto l'entrepà. Hem quedat un parell de vegades per parlar. M'ha comentat les circumstàncies que l'han portat a viure al carrer». Així s'expressava un jove universitari de vint anys que viu en una residència d'estudiants.

El jove universitari ha rebut una formació cristiana des que era infant. La vivència religiosa des d'aquells parenostres de la mare; la pregària dels recessos de joves; la participació en l'eucaristia comunitària després d'aquella primera comunió preparada i viscuda amb fe i devoció; l'acompanyament que, des d'adolescent, li fa un sacerdot; el sagrament del perdó; el voluntariat a la llar d'avis... Sap que la fe s'ha de manifestar en obres, que el camí de les benaurances n'és referència.

La pobresa a què ens convida Jesús es concreta en el compartir, no per força sinó com un acte d'amor que vol alleujar les necessitats materials de l'altre. Convé, doncs, no posar el cor en les coses materials, en l'abundor de béns, perquè allunya de les persones, del compartir generós i volun-

tari. «Feliços els pobres en l'esperit, perquè d'ells és el Regne del cel» (Mt 5,3).

El despreniment de les coses materials és condició que apropa a Déu. La pobresa de l'Esperit passa per una vida austera, ja que difícilment serem pobres perquè Déu ha posat al nostre abast moltes *riqueses*: estudis, cultura, casa, alimentació... ens han fet rics amb un seguit de qualitats personals... Tot ho hem de viure amb austeritat humil, des del servei que omple el cor. «Déu és pare dels orfes i defensor de les viudes, des del lloc sagrat on resideix» (Sl 68,6). Jesús s'alegra de l'alegria setmanal del pobre del caixer, celebra l'alegria de tots els pobres i esdevé model per a nosaltres, tan pobres com som!

Enric Puig Jofra, SJ

ECO DE LA PALABRA

Nueva fraternidad (I)

Uno de los primeros y principales efectos de la Resurrección de Cristo en el mundo, fue la creación de una nueva fraternidad. Formaba parte del mundo nuevo, de la nueva humanidad, que nació, tras haber muerto en Jesucristo el hombre viejo, y con Él haber vuelto a la nueva vida.

Seguimos sintiéndonos comprometidos con el objetivo de trabajar por la comunión fraterna dentro y fuera de la Iglesia. Compartimos la preocupación de mucha gente que desearía una humanidad más fraterna. En nuestro caso, esta preocupación no sólo sería consecuencia de una ilusión o de una ideología, sino que tendría toda la carga de la fidelidad a Jesucristo resucitado.

¿A qué fraternidad se refería Jesús cuando nos mandaba «*amaos unos a otros*»?

No estoy seguro del resultado, hoy, de una posible encuesta en la que se preguntara a la gente: «¿cree usted que todos somos o hemos de ser hermanos?». Bien es verdad que, fuera de los ámbitos creyentes, no se oye hablar mucho hoy de la fraternidad universal. Eso sí, hay un sentimiento, muy extendido, de que todos somos iguales, en el sentido de que todos tenemos los mismos derechos. Una idea que se proclama sobre todo cuando se trata de defender los propios derechos.

No siempre ha sido tan evidente este principio. Cuando en el siglo XVI la Iglesia en España afrontó el problema del trato que se debía dar a los indígenas que habitaban en América recientemente descubierta, se planteó la gran cuestión de si estos indígenas eran seres humanos como nosotros, si se podían considerar hermanos con una dignidad igual a la nuestra. Los teólogos de la Escuela de Salamanca afirmaron que sí, elaborando el llamado «*Derecho de gentes*». La razón fundamental era que ellos tenían la misma naturaleza que nosotros.

En el siglo XVIII la Ilustración y la Revolución Francesa levantaron la bandera de «libertad, la igualdad y la fraternidad» para todos: la razón universal tenía que regir el mundo. Posteriormente el marxismo ofreció una fraternidad universal como utopía que había que realizar mediante la lucha de clases, la colectivización de bienes y el pensamiento único. La conciencia de igualdad ha quedado integrada en la cultura occidental y ha constituido uno de los factores esenciales de la Declaración Universal de los Derechos humanos.

La fraternidad que nace del Resucitado es realmente nueva. Aunque algunos, subrayando los elementos comunes, quieran identificarla simplemente con los programas políticos o los proyectos solidarios, es algo muy diferente.

La nueva fraternidad tiene tras sí una larga historia, tan larga como la historia de la humanidad.

El hombre y la mujer fueron creados en fraternidad, admirándose mutuamente y disfrutando de su presencia. Dios se paseaba por el jardín, a la fresca, como un amigo. Pero esta armonía, fue rota por el pecado: una de sus primeras consecuencias fue un crimen fratricida.

Desde entonces Dios no ha dejado de soñar y trabajar, para que en el mundo se recuperara la fraternidad. Vale la pena rastrear sus trabajos, aunque muy brevemente, para conocer sus caminos, darle gracias y alabarle por el inmenso regalo de los hermanos.

† **Agustí Cortés Soriano**
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

VIDA DIOCESANA

III Memorial Pere Tena al Seminari Conciliar de Barcelona

Aquest reconeixement té com a objectiu mantenir viva la memòria del bisbe Tena com a pedagog de la litúrgia, posar en relleu tot allò que ajuda a viure la litúrgia de l'Església en el món actual, i recordar de manera constant la importància de la pastoral litúrgica en la vida cristiana. Aquest any, el Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona (CPL) ha concedit la tercera edició del Memorial a l'arquebisbe de Puebla, Mons. Víctor Sánchez Espinosa, per la seva tasca en el camp de la pastoral litúrgica al capdavant de la Comissió Episcopal per a la Pastoral Litúrgica de l'episcopat mexicà. L'acte tindrà lloc el dimecres 10 de maig de 2017, a les 6 de la tarda, al Seminari de Barcelona. Inicialment estava previst l'acte per al 16 de febrer, en proximitat a la data d'aniversari de la mort del bisbe Tena, però motius de salut de Mons. Víctor Sánchez, van obligar a endarrerir l'acte fins al proper dimecres 10 de maig.

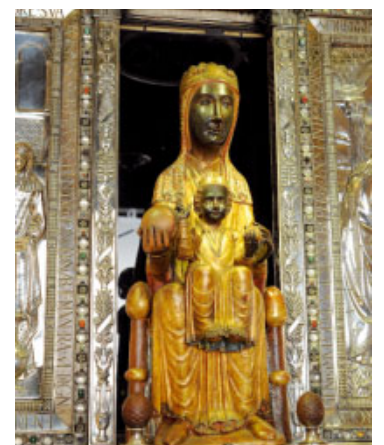
Aquest Memorial, en les edicions anteriors, s'ha concedit a l'Abadia de Montserrat (2015) i

a Mons. Julián López, bisbe de Lleó, i al P. Joan Maria Canals (2016).

► **Reunió dels delegats d'Ecumenisme de la Tarraconense.** El proper dissabte 29 d'abril, al matí, els delegats d'Ecumenisme de les diòcesis amb seu a Catalunya han estat convidats a realitzar la seva sessió de treball a la Casa de l'Església, on el bisbe Agustí compartirà amb ells una salutació inicial. Després realitzaran la seva reunió de treball regular, per coordinar les iniciatives i activitats d'aquest àmbit pastoral.

► **Mare de Déu de Montserrat, patrona diocesana.** Dimecres 26 d'abril, a les 21 h, al Monestir de Montserrat, comença la prevetlla i a les 22 h, la Vetlla de Santa Maria, amb la presència del bisbe Agustí Cortés.

Dijous dia 27, a les 20 h, hi haurà l'Eucaristia a la Catedral de Sant Llorenç, presidida pel bisbe Agustí, en la festivitat de la patrona de la Diòcesi de Sant Feliu de Llobregat.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Recordem tants germans i germanes que pateixen persecució per la seva fe.

Estem units a ells» (24 de març de 2017).

@Pontifex: «La Paraula de Déu és una força viva, capaç de fer néixer la conversió en el cor dels homes» (25 de març de 2017).

@Pontifex: «Custodiar el sacre tresor de la vida humana de la concepció fins al final és el millor camí per prevenir tot tipus de violència» (27 de març de 2017).

@Pontifex: «Si aprenem a llegir cada cosa amb la llum de l'Esperit Sant, ens n'adonarem que tot és gràcia!» (28 de març de 2017).

Trobada diocesana de joves +18 anys

Així com el passat 4 de febrer va tenir lloc la trobada diocesana per als adolescents fins als 18 anys, ara és el torn dels joves cristians de la nostra diòcesi, entre els 18 i 25 anys. La cita és el dissabte 6 de maig, de les 20 a les 23 h, a la parròquia de Sant Pere i Sant Pau del Prat de Llobregat.

L'any passat també es va realitzar aquí i amb el mateix accent: sumar aquesta trobada de joves amb la celebració de la Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions, que enguany és el diumenge 7 de maig. La intenció és donar a la trobada un caire vocacional, en el sentit primer de l'expressió: pel baptisme, tots som cridats a viure la nostra vocació de cristians, més enllà de la forma de vida en què això es concreti en el futur. Aquest significat ara resulta reforçat amb la convocatòria que el papa Francesc ha realitzat del sínode dels bisbes sobre els joves per a l'octubre de 2018, que porta per títol «Els joves, la fe i el discerniment vocacional».

La trobada començarà amb un moment d'acollida, benvinguda i pregària, per continuar després amb una xerrada sobre el significat de ser batejats i un treball en grups per aprofundir aquesta temàtica en primera persona. Acabarà amb un sopar plegats, que vol afavorir un clima de cordialitat i d'amistat que permeti créixer la relació i la coneixença entre els joves dels diversos indrets que participin.

Trobada de l'any passat a la parròquia de Sant Pere i Sant Pau del Prat de Llobregat

Tota la informació la podreu trobar al web de SantfeliuJove i a les seves xarxes, des d'on podreu formalitzar la vostra inscripció. No ho deixeu per a l'últim moment!

Trobada pasqual de la Vicaria del Penedès-Anoia-Garraf

Arribant ja a la 44a edició, tindrà lloc el proper diumenge 30 d'abril, a les 18 h, al Santuari del Vinyet, amb l'assistència del bisbe Agustí i la presència estimada d'unes 300 persones.

Aquesta convocatòria és per als quatre arxiprestats de la Vicaria, és a dir: Piera-Capellades, Anoia, Vilafranca del Penedès i Garraf. Cada any, aquesta trobada pasqual es realitza en un arxi-

prestat diferent, de forma rotativa. L'any passat, per exemple, es va fer a Les Cabanyes (Arxiprestat de Vilafranca), en motiu del centenari de la mort del bisbe Torras i Bages. Enguany correspon al Garraf i es farà al Santuari del Vinyet, tan estimat per tots els sitgetans.

Serà també una ocasió de record al traspasat Mn. Jaume Berdoy, nascut a la vila, i tan vinculat a aquesta Vicaria.

AGENDA

► **Festivitat de Sant Benito Menni.** Dilluns 24 d'abril, a les 11.30 h, Eucaristia presidida pel bisbe Agustí a l'Hospital de Salut Mental Benito Menni (Sant Boi de Llobregat), de les Germanes Hospitalàries.

► **Festivitat de Sant Josep Obrer.** Diumenge 30 d'abril, a les 12 h, Eucaristia a la parròquia de Sant Josep Obrer, de Sant Boi de Llobregat, presidida pel bisbe Agustí, en motiu de la festivitat del titular parroquial.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

24. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Ap 12,10-12a / Sl 33 / 1Jo 5,1-5 / Jo 15,1-8]. Sant Jordi, soldat mr. (s. IV), nat a Lidda i mort a Capadòcia, patró de Catalunya (1456); conversió de sant Agustí; sant Fidel de Sigmaringen, prevere caputxí i mr. a Suïssa (1622); sant Pere Ermenegol, mr. mercedari (cap al 1304), de la Guàrdia dels Prats (Conca de Barberà); sant Gregori d'Elvira, bisbe.

25. ■ Dimarts [1Pe 5,5b-14 / Sl 88 / Mc 16,15-20]. Sant Marc, evangelista, cosí de Bernabé, deixeble de Pere i company de Pau; sant Ania, bisbe.

26. □ Dimecres [1C 2,1-10 / Sl 118 / Mt 5,13-16]. Mare de Déu del Bon Consell; sant Isidor (†636), bisbe de Sevilla (successor del seu germà Leandre) i doctor de l'Església, venerat a Lleó; sant Clet i o Anacleto, papa i mr.

27. □ Dijous [Fets 1,12-14 / Sl 86 / Ef 1,3-6.11-12 / Lc 1,39-47]. Mare de Déu de Montserrat, patrona principal de Catalunya (coronada 1881, entronitzada 1947); sant Toribi de Mogrovejo, bisbe.

28. □ Divendres [Fets 5,34-42 / Sl 26 / Jo 6,1-15]. Sant Pere Chanel (1803-1841), prev. marista i mr. a Oceania; sant Lluís Maria Grignon

de Montfort, prev.; sant Prudenci, bisbe; sant Cirí, mr.

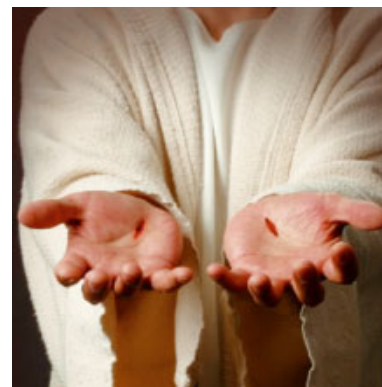
29. □ Dissabte [1Jo 1,5-2,2 / Sl 102 / Mt 11,25-30]. Santa Caterina de Siena (1347-1380), vg. terciària dominicana, doctora de l'Església i patrona d'Europa; sant Ramon (Raimundo) de Fitero, abat; sant Robert, prev. cistercenc.

30. □ Diumenge vinent, III de Pasqua (lit. hores: 3a setm.) [Fets 2,14.22-28 / Sl 15 / 1Pe 1,17-21 / Lc 24,13-35]. Sant Pius V (1504-1572), papa (1566, dominicà); sant Josep-Benet Cottolengo, prevere, fund.; sants Amador, Pere i Lluís, mrs. a Còrdova.

Diumenge II de Pasqua o de la Divina Misericòrdia

COMENTARI

«Feliços els qui creuran sense haver vist»

deal: *Els germans eren constants a assistir a l'ensenyament dels apòstols, a posar en comú el béns i a reunir-se per partir el Pa i per a la pregària.*

Sobretot *eren constants*: la intermitència ocasional nega valor a la suposada virtut.

I ho feien com a *germans*.

Amb 4 punts bàsics de referència:

- L'ensenyament dels apòstols;
- Posar en comú els béns
- Reunir-se per la Fracció del Pa
- Reunir-se per a la pregària.

Estil de vida fruit de l'Esperit (Ac 2,1s) i objectiu de la Història de Salvació.

Beneït sigui Déu, Pare de nostre Senyor Jesucrist: pregària de lloanca i acció de gràcies molt pròpia de Pasqua!

Perquè *ens ha fet néixer de nou i ens ha donat una esperança viva gràcies a la resurrecció de Crist d'entre els morts*.

Conseqüència: *Això us ha de donar una gran alegria ja que teniu segura, com a fruit de la vostra fe, la salvació*.

Els evangelis presenten les trobades amb el Ressuscitat en *diumenge*: quan la seva redacció final els cristians ja celebren l'Eucaristia en *diumenge* (1Co 16,2): el Dia del ressuscitat és el dia del cristià.

Mostrant les credencials (*mans i costat*, senyals de l'*amor fins a l'extrem*), el Senyor confia als deixebles la missió: *Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres*. La missió rebuda és la mateixa de Jesús. *Rebeu l'Esperit Sant* que ho farà possible amb la seva força.

La incredulitat inicial de *Tomàs el Bessó* com la de *Maria Magdalena* (Jn 20,11s), els *deixebles amb les portes tancades* (Jn 20,19s), encara garanteix millor el seu testimoni a favor del Ressuscitat.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 2,42-47)

Els germans eren constants a assistir a l'ensenyament dels apòstols, a posar en comú els seus béns i a reunir-se per partir el pa i per a la pregària. Tothom sentia un gran respecte, i els apòstols feien molts prodigis i miracles. Tots els creients vivien units i tenien en comú tots els seus béns; venien les seves propietats i les altres coses que posseïen per distribuir entre tots el diner, segons les necessitats de cadascú. Cada dia assistien unànimement al culte del temple. Després, a casa, partien el pa i prenien junts el seu aliment amb senzillesa i alegria, cantant les lloances de Déu. Tot el poble els apreciava. Cada dia el Senyor afegia nova gent a la comunitat perquè fossin salvats.

▶ Salm responsorial (117)

R. *Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, perdura eternament el seu amor.*

▶ Lectura de la primera carta de sant Pere (1Pe 1,3-9)

Beneït sigui Déu, Pare de nostre Senyor Jesucrist. Pel gran amor que ens té, ens fa néixer de nou i ens ha donat una esperança viva, gràcies a la resurrecció de Jesucrist d'entre els morts. L'esperança que us dóna és una heretat que res no pot destruir ni deteriorar ni marcir, reservada dalt al cel per a vosaltres; creients com sou, el poder de Déu us guarda fins que obtingueu la salvació que ell té preparada perquè es reveli a la fi dels temps. Això us ha de donar una gran alegria, ni que ara, si convingués, us haguessin d'entristir per poc temps diverses proves. Si l'or, que al capdavant perdrà tot valor, ara és provat al foc, la vostra fe, més preciosa que l'or, també ha de ser provada perquè resulti mereixedora d'elogi, d'honor i de glòria el dia que Jesucrist es revelarà. Vosaltres, sense haver-lo vist, l'estimeu, i des d'ara, perquè heu cregut en ell, sense haver-lo vist, esteu plens d'una alegria tan gran i gloriosa que no hi ha paraules per expressar-la, ja que teniu segura, com a fruit de la vostra fe, la salvació de les vostres ànimes.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 20,19-31)

El vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus. Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres.» Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres.» Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats els quedaran perdonats, però mentre no els perdonareu, quedaran sense perdó.» Quan vingué Jesús, Tomàs, el Bessó, un dels dotze, no era allà amb els altres. Ells li digueren: «Hem vist el Senyor.» Ell els contestà: «Si no li veig a les mans la marca dels claus, si no li fico el dit dins la ferida dels claus, i la mà dins el costat, no m'ho creuré pas.» Vuit dies més tard els deixebles eren a casa altra vegada, i Tomàs també hi era. Estant tancades les portes, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres.» Després digué a Tomàs: «Porta el dit aquí i mira'm les mans; porta la mà i posa-mela dins el costat. No siguis tan incrèdul. Sigues creient.» Tomàs li respongué: «Senyor meu i Déu meu!» Jesús li diu: «Perquè m'has vist has cregut? Feliços els qui creuran sense haver vist.»

Jesús va fer en presència dels deixebles molts altres miracles que no trobareu escrits en aquest llibre. Els que heu llegit aquí han estat escrits perquè cregueu que Jesús és el Messies, el Fill de Déu, i, havent cregut, tingueu vida en el seu nom.

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 2,42-47)

Los hermanos perseveraban en la enseñanza de los apóstoles, en la comunión, en la fracción del pan y en las oraciones. Todo el mundo estaba impresionado, y los apóstoles hacían muchos prodigios y signos. Los creyentes vivían todos unidos y tenían todo en común; vendían posesiones y bienes y los repartían entre todos, según la necesidad de cada uno. Con perseverancia acudían a diario al templo con un mismo espíritu, partían el pan en las casas y tomaban el alimento con alegría y sencillez de corazón; alababan a Dios y eran bien vistos de todo el pueblo; y día tras día el Señor iba agregando a los que se iban salvando.

▶ Salmo responsorial (117)

R. *Dad gracias al Señor porque es bueno, porque es eterna su misericordia.*

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pedro (1Pe 1,3-9)

Bendito sea Dios, Padre de nuestro Señor, Jesucristo, que, por su gran misericordia, mediante la resurrección de Jesucristo de entre los muertos, nos ha regenerado para una esperanza viva; para una herencia incorruptible, intachable e inmarcesible, reservada en el cielo a vosotros, que, mediante la fe, estáis protegidos con la fuerza de Dios; para una salvación dispuesta a revelarse en el momento final.

Por ello os alegráis, aunque ahora sea preciso padecer un poco en pruebas diversas; así la autenticidad de vuestra fe, más preciosa que el oro, que, aunque es perecedero, se aquilata a fuego, merecerá premio, gloria honor en la revelación de Jesucristo; sin haberlo visto lo amáis y, sin contemplarlo todavía, creéis en él y así os alegráis con un gozo inefable y radiante, alcanzando así la meta de vuestra fe: la salvación de vuestras almas.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 20,19-31)

Al anochecer de aquel día, el primero de la semana, estaban los discípulos en una casa, con las puertas cerradas por miedo a los judíos. Y en esto entró Jesús, se puso en medio y les dijo: «Paz a vosotros». Y, diciendo esto, les enseñó las manos y el costado. Y los discípulos se llenaron de alegría al ver al Señor. Jesús repitió: «Paz a vosotros. Como el Padre me ha enviado, así también os envío yo». Y dicho esto, sopló sobre ellos y les dijo: «Recibid el Espíritu Santo. A quienes les perdonéis los pecados, les quedan perdonados; a quienes se los retengáis, les quedan retenidos». Tomás uno de los Doce, llamado el Mellizo, no estaba con ellos cuando vino Jesús. Y los otros discípulos le decían: «Hemos visto al Señor». Pero él les contestó: «Si no veo en sus manos la señal de los clavos, si no meto el dedo en el agujero de los clavos y no meto la mano en su costado, no lo creo». A los ocho días, estaban otra vez dentro los discípulos y Tomás con ellos. Llegó Jesús, estando cerradas las puertas, se puso en medio y dijo: «Paz a vosotros». Luego dijo a Tomás: «Trae tu dedo, aquí tienes mis manos; trae tu mano y métela en mi costado; y no seas incrédulo, sino creyente». Contestó Tomás: «¡Señor mío y Dios mío!». Jesús le dijo: «¿Por qué me has visto has creído? Bienaventurados los que crean sin haber visto».

Muchos otros signos, que no están escritos en este libro, hizo Jesús a la vista de los discípulos. Estos han sido escritos para que creáis que Jesús es el Mesías, el Hijo de Dios, y para que, creyendo, tengáis vida en su nombre.